

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 223. — ŠTEV. 223.

NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 23, 1909. — ČETRTEK, 23. KIMOVCA, 1909.

VOLUME XVII. — LETNIK XVII.

Priprave za Hudson-Fultonovo slavnost.

VEČINA HIŠ IN POSLOPIJ V NEW YORKU JE ŽE V ZASTAVAH IN DEKORACIJAH.

Rudeče-rumeno, belo in sinje prevladoje pri dekoracijah.

REKLAME.

Po vsem New Yorku, zlasti pa na onih ulicah, ki so gledate prometa glavne v našem mestu, sedaj ni videti na hišah in velikih poslopijih družega, nego dekoraterje, kateri pritrjujejo na zid razne dekoracije in zastave, da se tako počasi vse mesto okrasi v proslavo tristoletnice preiskanja Hudson Riverja in stoletnice, odkar je Robert Fulton izumil parnik. Poleg zvezdilnih zastav je videti največ novoustanovljenih Hudson - Fultonovih, kateri so oranže-belo-sinje. Tudi večina izložbenih oken je lepo okrašena; skratka, naše mesto še nikdar ni bilo tako splošno okrašeno, kakor je sedaj. Najlepše so pri naravnemu okrašeniu ceste, po katerih se bode pomikala parada. Na 5. Avenue, po kateri koraka glavna parada, so napravili preko vse ceste pravo streho iz električnih žarnic. Ta cesta se razprostira od Centralnega do Washingtonovega parka in je par milij dolga. Klubi, hoteli, zasebne hiše in tudi cerkve so okrašene z zastavami. Razsvetljava je divokrasna, kajti skoraj na vsaki hiši bodo drugačne slike, večinoma zgodbinske, ktere so izdelane iz električnih žarnic.

Skoraj vse blago, ki je izloženo v izložbenih očnih prodajalnicah, je označeno s predikatom "Hudson-Fulton". — Tako prodajajo na Broadwayu Hudson-Fultonove kravate, Hudson-Fultonove škatle za smotke in ravno take igle za ovratnice. Celo v restavrnih so pričeli sedaj slavnosti izkorisčati v reklamne svrhe, kajti pričeli so prodajati Beefsteaks à la Hudson in Clermont-pastete. Nadalje je dobili v prodajalnicah oblike po najnovnejšem Hudson-Fultonovem kroužu, tu prodajajo tudi Fultonove ovratnice in Halve Maene smotke. V velikih prodajalnicah se vrše tudi Hudson-Fultonove razprodaje, in tu je mogoče dobiti enečje blago v spomin na sedanje slavnosti. Nadalje je za Hudsona in Fultonom je postal sedaj toliko, da so pričeli tudi prodajati dolge pipe za tobak, katerje so bile v kolonialni dobi moderne. Krošnjarji na ulicah prodajajo tudi samo Hudson-Fultonovo blago, kakor medalje, igle, rozete in različno drugo blago z napisom Hudsona in Fulton. Krošnjarji spravijo sedaj tudi one slasčije v denar, ktere dosedaj nihče ni hotel kupiti, kajti na škatljah so jednostavno prilepi slike Hudsona in Fulton.

Lepo dobički imajo tudi oni, ki prodajajo daljnovidne in povpraševanje po tem blagu je sedaj toliko, da bode vsa zalogu knalo razprodana. Prodajale v dolenjem mestu so pokupili vso cenevo robo te vrste, in sedaj prodajajo daljnovidne z lepim dobičkom.

Historična parada na 5. Ave. se bo vršila dne 28. sept. in druga je bodo sledila dne 30. sept. Obeh služabnih se zbero kolone na 110. ulici ter korakajo po Central Park West proti jugu do 59. ulice in potem po 5. Ave. do 3. ulice. Prva parada bodo predstavljala indijansko, kolonialno in moderno obdobje razvoja Amerike.

Policija ima sedaj obilo posla, kajti treba je poloviti vse one, kateri so svoječasno že sedeli radi žepne tatvine, varanju tujevcu itd., ter jih poslati na varno, dokler se slavnosti ne končajo. Tako se včeraj zvečer prijeli 108 takih ljudi in jih poslali v začasnini zapor. Nekteri so bili veseli, da so saj za dobo slavnosti preskrbljeni, dočim je drugim žal, ker ne bodo zamogli prisostvovati slavnostim, kjer bi jim prinašale gotovo lepe dobičke.

SLOVENCI IN SLOVENKE, NAPOČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVJEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

PRIHOD ATLANTSKEGA VOJNEGO BRODOVJA ZJEDINJENIH DRŽAV V NEWYORŠKO LUKO.

RAZSVETLJAVA REKE HUDSON IN MEDNARODNEGO VOJNEGO BRODOVJA.

Vojno brodovje je dospelo v New York.

VELIK DEL ATLANTSKEGA BRODOVJA NAŠE VOJNE MORNARICE JE DOSPEL V NAŠO LUKO.

Danes pridejo inozemske vojne ladije iz Evrope in Južne Amerike.

MAYORJEVA PROŠNJA.

Včeraj je dospelo v našo luko atlantsko brodovje naše vojne mornarice, katero šteje 16 oklopnic dvanajst križark in pomorskih križark ter večje število torpedov in podvodnih torpedov, da prisostvuje veliki paradi na reki Hudson, ki se vrši v soboto v proslavo tristoletnice preiskanja imenovanje reke po Henry Hudsonu.

Angloško vojno brodovje, med katerim je tudi velikanska oklopnična Inflexible, nemške križarke, italijanske križarke Etruria in Etna, kajt tudi argentiinske, mehiške in cubanske ladje pridejo v luko tekom današnjega dne. Velikansko mednarodno vojno brodovje bodo vsidrano na Hudson Riverju od 42. do 149. ulice in od tam naprej vse do Spuyten Duyvil.

Pozemski oddelki mornarjev raznih vojnih ladij se bodo vdečili na prade dne 30. sept. Poleg ameriških, bodo korakali pri paradi tudi angleški in francoski, kajt tudi italijanski mornarji in sicer od vsake ladje po 400 mož. Parade se bodo vdečili 6000 ameriških in inozemskih mornarjev.

Policija je že dobila kar najstrožja navolila za vdrževanje reda pri velikanski paradi. Metanje konfetija bodo prepovedano. Prebivalstvo se pozivata, da skrbno zapre svoja stanovanja, ko gre k paradi in poleg tega naj vse vrednosne predmete skrije, kajti v New Yorku bodo

brezvorno med slavnostmi mnogotakov. Na Broadwayu in 5. Avenue bodo vsako noč stražilo 1000 policijev, ki bodo čuvati dekoracije.

Mayor McClellan je izdal proklamacijo, s ktero pozivajo vse podjetnike, naj v soboto zapre svoje prodajalnice in pisarne, tako da bodo vslužbenici prosti.

PODNETEN OGREN.

Harlemskih prebivalcev se je potolit velik strah.

Detectivi iz izt. 125. St. postajajo v New Yorku preiskujejo, kako je nastal požar, ki je izbruhnil današnji v hiši štev. 320 izt. 124. ulica. Vsled požara je nastala med stanovci hiše velikanska panika, dasiravno je bil ogenj kanalu vdvišen.

Bilo je okoli trete ure zjutraj, ko je začutila hišna upraviteljica gospa Joseph Fink, ki stoji v majhni nadstropju, dim. Takoj je hitela k vežaim vratom, ktere je pa le težko odpira, ker je bila kljuka sneta. Alarmirala je brzo požarna brambo in izbruhnilo stanovanje.

Iz najslajših sanj zhujenih oseb se je potolila velikanska panika. Začelo bleščeni se so rešili po rešilnih levtav, ki so komaj drzale takoj težo; vendar se je vsem posrečilo, da se so rešili na varno.

Požarna bramba je bila takoj na mizu in je kmalu udrušila plamen, ki niso napravili večje škode, nega za kakih \$200. Ker je v celih hiši mu smrdelo po olju, sklepa policija, da je bil ogenj podneten, posebno pa še, ker je pred nekaj tedni tudi gorelo v tej hiši.

Slovenski ali hrvatski črkostavec dobi delo.

V tiskarni našega lista dobi takoj delo črkostavca, kateri zna poleg ročne stave in takozvanega "Job-Work" staviti tudi na Linotype.

Včer se pozive pri Slovenski Publishing Co., 82 Cortland St., New York City.

Predsednik Wm. Taft v Denverju, Colorado.

PREDSEDNIK JE V SVOJEM GOVORU IZJAVIL, DA JE ZA UVEDBO DEDINSKEGA DAKVA.

Kako bi Taft izposoval razdelitev velikanskih premoženj.

KORPORACIJSKI DAVEK.

Denver, Colo., 22. sept. Predsednika Tafta, ki je na svojem potovanju po zapadu dosegel v Denver, je tukaj pozdravila nepregledna mnожica ljudi. Zvečer je govoril v Auditoriju in tu se je zbral najmanj 12,000 ljudi. Skoraj ves čas je govoril o nakupovanju velikanskih premoženj posameznikov. Med drugim je tudi dejal, da je po njegovem mnenju vsaka država posebej opravičena skrbeti za to, da se velikanska premoženja pomanjšajo in jeduakomerne porazdele, kajti državam je ložno to doseči, kakor zvezni vladi. Vsled tega naj izdela vsaka država posebne dedinski zakone, ki naj poleg novih davkov na dedičine določajo tudi, da se morajo premoženja pokojniku jednakomerno porazdeliti med otroki pokojnikov in sorodnikov.

Milijonarjem naj v nadalje ne bodo dovoljeno, da ostavijo svoje premoženje svojim otrokom v obliku trstna. Predsednik je tudi dejal, da je država opravičena dobiti velik del zapuščine vsakega pokojnika, kajti brez pomoci in varstva države bi se dotičniku gotovo ne posrečilo pridobiti si toliko premoženje. Na ta način bi se tekom časa dalo preprečiti koncentracijo velikih premoženj v rokah pojedincev in s tem bi bila odstranjena tudi nevarnost, koja baš od koncentracije velikih premoženj v rokah pojedincev preti.

Predsednik je končno govoril tudi o korporacijskem davku, kateri je ustavljen in se bolj opravičen, kakor direkten davek, oziroma dohodniški davek.

Predsednik je končno govoril tudi o korporacijskem davku, kateri je ustavljen in se bolj opravičen, kakor direkten davek, oziroma dohodniški davek.

NESREČA NA ZABAŠIŠU.

Iz hitro vozeče kare (Loop the loop) sta spadli dve osebi. Žena smrtno ranjena.

Velikanska množica ljudij je bila nedavno v Fort George, New York priča velike nesreči. Ta se je pripravila na državni železnični (Loop the loop) po imenu "Toboggan Slide". Neka žena in jeden možki sta padla iz hitro vozeče voza. Ona je padla 85 čevljev globoko in je zadobil tako težke poškodbe, da je njen odravljajen nemogoč. Njen spremjevalec je bil padel na spodnjo progno 35 čevljev globoko in je zadobil poškodbe na bokih, ki pa niso nevarne.

Tezko ranjena se imenuje Mary Bradhurst, je voda v stanju na stevi. 505 zap. 48. ulica. Njen spremjevalec, voznik Henry Murphy, stoji na stevi. 602 zap. 49. ulica.

Kako je pravzaprav nastala nezgoda, se ne ve. Na državni sta vozila navadno eden voz za drugim. Sedaj eni trdijo, da se zadnji voz, na katerem sta sedela pojasneca, zapadol v prvega in da sta vsed tri tega oba odletela iz kare, drugi pa zopet zatrjujejo, da sta se Murphy in njena spremjevalka naenkrat dvignili iz svojih sedežev in sta radi tega padači iz voza.

Ponosrečenec se prepeljal v Washington Heights bolnično, poslovodajo državljance, Archer L. Pinneyja so pa zaprli.

Nov gospodar.

St. Paul, Minn., 22. sept. Vsled smrti governerja Johnsona je postal republikanski podgovornik Adolph O. Elberhart prvi uradnik države Minnesota. Elberhart je bil leta 1871 rojen na Švedskem in je prišel kot desetleten deček v Ameriko. Sprva je proučeval teologijo in pozneje pravno. Leta 1903 je bil poklican v državni senat, v katerem je postal 1906 podgovorni.

Dr. Frederick A. Cook na svojem domu.

NJEGOV PRIJATELJ HARRY WHITNEY IZJAVLJA, DA SO NJEGOVA PRIPROVEDOVANJA RESNICNA.

Poleg tega ima Cook na razpolago tudi priče, da je bil na severnem tečaju.

PEARLY.

Bogati sportsman Harry Whitney iz New Haven, Conn., kemeruji je odkritelj severnega tečaja, dr. Cook, izročil kopije svojega dnevnika, ko je bil še na Greenlandu, potrjuje vse Cookovo pripovedovanje, da se je v njim v Eti na Greenlandu sesel, kjer mu je dr. Cook povedal, da je odkril severni tečaj.

Whitney je namreč pisal svoječasno iz Greenlanuda, oziroma iz Ete na imenovanem otoku, svoji rodbini v New Haven, Conn., in v tem pismu je že tedaj pisal:

"V Eti sem se sesel z dr. Cookom, kjer je nekaj izvanrednega dosegel. On postane brezvonom velikan. Štejam si v veliko čast, da ga dobro poznam. On mi je namreč naznal, da je odkril severni tečaj in jaz sem popolnoma prepričan, da je to resnico."

Včeraj je dr. Cook počival, kajti vsedkrat kralj krasnega in dolgotravnega sprejema je bil izmučen. Pripravil se je tudi, da sprejme veliko število časniških poročevalcev, kjer vsi bi radi zvedeli o njegovem potovanju na severni tečaj.

Še včeraj je izjavil ponovno, da je bil na severnem tečaju in da je prinesel seboj vse potrebne dokaze. V ostalem je pa že njegov dosedjanji potovanje naveden, da nihče več ne dvomi, da ni odkril severnega tečaja.

Iz Sydneja, N. S., se javlja, da se je commander Peary napotil po železnicu v Portland, Me., oziroma na Eagles Island, kjer se bode izpopeli in potem napadel dr. Cook. On še vedno upa, da bodo dokazala, da Cook ni našel severnega tečaja, dasiravno je s svojimi napadi na dr. Cooka postal že smršen. Peary je odklonil vse demonstracije, ktere so nekteri njegovi pristaši hoteli njemu v počast prizediti.

MILAD PARČEK.

17letni mladenci je pobegnil z mlado dekle in jo poročil.

Pittsburg, Pa., 22. sept. Neko semkaj došlo poročilo javlja, da je mesece Natchez v Mississippiju vsled povodnji in požara deloma razdržano.

Atlanta, Ga., 22. sept. Medtem, ko je včeraj zjutraj vihar nekoliko ponehal, je pričel proti včeraj iznosenju. Progi učenih železnic so na mnogih krajih pod vodo in to velenja tudi o železniških progah zapadno od tukajnjega mesta. Voda je vrgla blizu ladjevnic na peščenine voljno ladiji. Ladjevnicu so ostavili vse delaveci in kolika je škoda v ladjevnicu, se dosedel že ne dalo dognati. Prebivalci zapadnega dela mesta so bežali in so se nastanili v policijskih postajah, kajt tudi v drugih vladnih poslopljih.

Memphis, Tenn., 22. sept. Semkaj je dospelo že nepotrije poročilo, da je mesece Natchez v Mississippiju vsled povodnji in požara deloma razdržano.

Atlanta, Ga., 22. sept. Medtem, ko je včeraj zjutraj vihar nekoliko ponehal, je pričel proti včeraj iznosenju. Progi učenih železnic so na mnogih krajih pod vodo in to velenja tudi o železniških progah zapadno od tukajnjega mesta. Voda je vrgla blizu ladjevnic na peščenine voljno ladiji. Ladjevnicu so ostavili vse delaveci in kolika je škoda v ladjevnicu, se dosedel že ne dalo dogn

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado. \$3.00
• pol leta. 1.50
• leto za mesto New York 4.00
• pol leta za mesto New York 2.00
Evropska za vse leta 4.50
" " pol leta 2.50
" " četr leta 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan in
izvemši nedelj in praznikov.

"**GLAS NARODA**"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisajo.

Danar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.

Pri spremembah kraja naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje
objavljave naznani, da hitreje najde
na naslovniku.

Dopisom in pošljatvam naredite ta na
dov:

"**GLAS NARODA**"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Pred slavnostmi.

V kratkem se prične v New Yorku velikanska slavnost v proslavo tri-letnico odkritja reke Hudson, in sijaj, kakor tudi seneč teh slavnosti že sedaj občutimo. Mostovi in vsa večja poslopja so že sedaj razsvetljena z neštetimi luči in tudi ako se sedanja razsvetljevanja vrše le s poskušno, so vendar le taka, da si zmoremo predstavljati bodočo razsvetljavo našega mesta, ki bode tako, da je dodelaj še ni bilo para na svetu.

Hiše se kar preko noči spremene in tam, kjer je bilo videti zvečer še prazno zidovje, je zjutraj že vse pokrito s trobojnicami in zvezdanimi ter Hudson-Fultonovimi zastavami. V New York prihajajo tisoči tujev, kajti vsakdo si želi ogledati slavnost, kakoršenje morda nikdar ve v svojem življenju ne bude videl.

Stari demokrat in filozof Bigelow pa ni zadovoljen s prireditvijo slavnosti in tako je poslal slavnostni komisiji pismo, s katerim protestuje proti takemu zapravljanju denarja za slavnost, ki bode kmalo minila, mesto da bi se milijoni, ki so namravi v to svrhu, porabili v to, da se zgodovinski dogodek na drug vrednejši način proslavi, — oziroma, da se podeli velečoku, katerga je prvi Henry Hudson preiskal, zoper moralistično, katera mu je bila lastna, ko so na njem še gospodarili Indijanci velikega rodu Mohawkov. In z njegovim predlogom se gotovo marsikdo strinja. Hudson River, ki se je svojedobno valil proti Atlantiku v svoji kristalni čistoči in katerem je živel na milijarde najokusnejših rib, mora sedaj sprejemati v svojo vodo vso nesnago neštetih mest in tovarn, ktere so nastale na njegovih bregovih tokom zadnjih dveh stoletij. Čista reka se je na mnogih prostorih spremenila v umazano, v kateri ne more živeti niti jedno bitje. Vsled tega je sedaj skrajni čas, kjer se poskrbi za to, da postane Hudson River cistejski.

Vendar pa naše ljudstvo neče priti ob svoje velikanske slavnosti, na katero se je tako skrbno pripravilo, kajti tudi slavnosti imajo poleg radosti svoj pomen in namen. Vsakdanja borba za obstanek je pri nas tako, da nimamo dovolj časa spominjati se dveh mož, katera sta izdatno pripomogla k napredku našega naroda. V velikanskem načinu mestu bivajo stolniki vseh narodov na svetu in veliko je število onih, kteri ničesar ne vedo in ničesar ne pidi, nego ono, kar zahteva sedanjost od njih. Nikakor se ne motimo, ako trdimos, da je med pet milijoni naših someščanov in bližnjih okoličanov milijon takih, kateri je slavna zgodovina naše republike popolnoma nepoznana. Za vse te ljudi bode pomenjala slavnost le poduk, kjer bodo marsikoga probudili iz njegove malomarnosti in da se bode bolj zanimali za svojo domovino in za mesto, v katerem živi in v katerem služi za se in svojej svoj vsakdanji kruh. Na ta način se vzgajajo dobiti državljanji in to je za vso republiko neprecenljive vrednosti.

Kje je moj brat FRAN MIKLAVČIČ? Doma je iz Gradišča, fare Želimlje. Pred štirimi leti je bil v Clevelandu in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim enjene rojake, če kdo ve, kje je, da mi naznani, za kar mu bomo zelo hvaljeni. Jos. Miklavčič, Box 812, Eveleth, Minn. (21-23-9)

Poroke za poskušnjo.

Idea o porokah na poskušnjo ni nič novogena in tem vprašaju se je že večkrat pisalo in razpravljalo. Toda v novejšem času prihajajo v javnost vedno bolj pogostoma predlogi, da se tudi zakonska sreča naprej preskuši, predno se proglaši za veljavno in za stalno. Uvedba takozvane preskuševalne dobe zakonskega življenja se vsled tega priporoča, ker medsebojno poznavanje in poznanje zaročencev pred poroko običajno ne zadostuje, da bi se zaročena popolnoma poznala. Vsled tega naj se uvedo takozvani "začasni zakoni", kateri naj poročencem omogočijo, da se zopet ločijo, ako tekmo časa razvidijo, da se v zakonskem življenju našli le nešrečo in nezadovoljstvo, mesto sreče, kjer so si obetali od zakonskega življenja. Take ločitve bi bile v ostalem tudi izdatno jednostavnejše in mnogo eneje, kakor so sedajne, ktere so tako drage, da pride marsikaka rodbina ob vse svoje imetje, predno sta mož in žena zopet prosti in sposobni za zopetno poroko s svojimi dotičnimi "affinities".

Vendar je ta pa načrt tak, da ga skoraj ni mogoče izvesti, tako, da o njem ni potreba mnogo pisati, kajti ako bi se tak zakon uvedel, bi bila vsa dosedanja "svetost" zakonskega življenja, na kateri sone vse naše državne naprave, uničena in bi se moralna umakniti takozvani svobodni ljubzni. In poleg tega bi se potem predlog za poroke na poskušnjo tudi vedno tolmačil iz humorističnega stilisa. Iz družega stilisa kaj tega tudi ni mogoče tolmačiti, dočim bi takozvani lepsi spol v tej stvari ne poznal nikakega humorja.

Vendar pa zamoremo navesti tudi nekoliko izjem. V državi New Jersey (naravno!) se je pred pol letom poročil mlad zaljubljen parček in sicer po običajnem zakonitem potu. Porocila sta se pa še potem, ko sta sklenila pismeno, pogodbo, kjer je dala obema pravico, da se zamoreta po preteklu šestih mesecev zopet loči, aki bi jima zakonsko življenje ne ugajalo. Ko je dočrvena doba potekla, je mladi mož izjavil, da se bo poslušal svoje pravice, kajti zakonsko življenje mu ni več ugajalo.

Vendar se je pa pri tem zmotil, kajti njegova preskuševalna žena je izjavila, da je z zakonskim življenjem povsem zadovoljna in da bo kljub pogodbi vztrajala pri veljavnosti svojega poročnega lista. In nezadovoljnemu možu ne bude preostalo nič drugega, kakov udati se v žalostno osodo zakonskega življenja. V ostalem pa sodišča tudi še ne poznajo "zakonov na poskušnjo" in vsed teža zahtevajo, da morata zakonska načini druge ločitvene razloge.

Varani soprog se bode toraj moraludiati in — prav mu bodi, čemu se je pa ženil!....

Student Nace in njegova Anka.

Zalostna zgodba iz šentroške fare.

Spisal H. H. Novakov.

(Nadaljevanje.)

III.

In počitnice so bitele... Čudovito je bilo poletje tisto leto; klasila in zlatila so se žita po njivah, narahlo so pošumevala, ko je dahnul preko njih večerni zefir, tihio so podprtih, ko je zagrmelo na obzorju, in med zlatimi valčki je pedpedikala prepelica: pedpedi, pedpedi... klicala in ljubkovala je svojo nebolegljeno dečico: pedpedi, pedpedi... In na črešnji je sedel kosiček in prepelila.

In Anka je bila sleherni dan na polju. Kakor mak je žarela njena rudeča ruta med žitom, in žo da leč jo je spoznal Nace, ko je prišel v polje. Zaživil je tihio, zategnutev in rudeča ruta se je okrenila in zamahnila je Anka z robcem po zraku... In Nace se je ozrl oprezeno okrog; kakor tat, ki hoče na tujo zemljo, se je ozrl, potopil se je nato med žito, šel po štirih do Anke in sel poleg nje v žito. Dolgo je posedal tako pri nji, dolgo, do pozne večere: ona je delala in pela, on pa je gledal in poslušal, oj, poslušal... Ko je pa končala delo, tedaj je sel k njemu, in tako sta sedela v sladkem objemu vsa srečna in blažena; klasila so se žita, pedpedikala so prepelice in tam dol in doline je skrivnostno prepelal slavček...

Toda počitnice so bitele — o, hi-te!... Še teden dni in Nace bo moral zopet v mesto, zapustiti bo moral domača polja, domače gozdove, zapustiti rudeče nageljčke, zeleno okenca, rudeče ruto, zapustiti bo mo-

ral Anko, svojo ljubico... Še teden dni, le teden dni...

Bila je zadnja nedelja počitnice, oj, zadnja, poslovilna nedelja!... Ves znamenih in tih je sedel študent Nace v prijazni, pol ure od vasi oddaljeni krčni, kamor so ga bili povabili njegovi prijatelji "boljše vrste". Bil je takoj gospod Mažar, prijazen in sila zabaven fant, gospod Čeh, dovitpi in ljubezni orožnik, gospod Viktor, bolj molčec in zamišljen "tehnik", par dijakov, Nacetovih prijateljev, ter gospici gostilničarjevi hčerkja: Ložika in Mimica. Toda tudi par nepovabljenih gostov je se delo tukaj: neki gospod Marij, sila neologični in ljubomorn fantalin, neki gospod Drog, najvišji človek vse šentroške fare, in — ej, tega pa Nace ni še nikoli videl! — na novo v šentroško faro nastavljeni učitelj, lokal in ludomšen človek, strastnih oči in sloke postave. Vsi so bili zbrani, vsi, in med njimi je sedel Nace, na svoji levji njenega strica, boatega vaškega trgovca.

"Počitnice se bližajo koncu, kajne, gospod Nace!... No, da, kaj se hoče: čas beži, kakor da bi bil obesen!"... je skomilnil učitelj z rameni in izpraznil v roki.

"Da, da, kakor da bi bil obesen! Zdi se mi, da sem prišel še včeraj domov — in jutri moram zopet stran. Komaj sem je ozrl, komaj sem se zamilil, in že so moje oči zopet zavezane, moje misli spet uklenjene.... O, dobro dejo študentu počitnice; kakor lek so, kakor hladilo..." zbabnil je Nace s prsti po mizi in molčal...

"O, kakor lek so, kakor hladilo! Prav imate, gospod Nace!... Na vaše zdravje!" dvignil se je učitelj in trčil z Nacetom in nato je trčila vsa družba.

Kol'kor kapljie,
tol'ko let...

Slovesno je zašumela pesem in vsi so stali in držali kupice v rokah.

Družba se je zopet posedila in učitelj je prijet svojo gitaro, ki jo je bil prinesel s seboj in zabenkel na njo. Tiho so zadrhtele srebrne strune, otočnošanjava melodija je zaklila pod prsti gospoda učitelja in Lipoma je postal vsem nekam čudno pri sreči. Nekaj tihega in skrivnostnega se je vzbudilo v slehernem, in komaj se je zvabilo, že se je izbilo v dolgo vrsto sladkih čustev... in učitelj je brenkal... Sedel je naproti Anki in njegovi dolgi pogledi so objemali njene velike, sanjave oči, njene polne rubinaste ustnice... in čudno je bilo Anki, ki se je srečala z njegovim pogledom: kriji je še šinila v liev in vsa je vstrepatala... In Nace se je ozrl po učitelju in njegovi gitari, in ozrl se je na njo, trepetajoče in vso žarečo v liev, in temna slutinja je bila vse počasnejša.

Bravo, gospod učitelj, bravissimo!... Vsi so mu stiskovali roke in mu čestitali.

"Hm... Anka!... Že o Božiču, ko je bil zadnjie doma, se je nekam čudno vedla napram njemu: hladna je bila, komaj da mu je odgovarjala na vprašanja, ki jih ječi stavljal, da ga je vprašala, kako se mu kaj godi... Neznenosno je trpel Nace tistu dnu... Poizvedoval je pri fantih, kaj je zgodilo Anko, in čudno je bila vnovica, ki je izvedel, čudna, kakor pravljica iz devete dezelje, kakor kristalna grad pavodnega moža: učitelj, oni lokavi učitelj, ki je igral takrat v krčmi!... Ali je možno?... In Anka?... Anka tudi?... Teman oblak se je zgrnil nad Nacetovo dušo, burno je vrelo v njem... Učitelj?... In Ankiha pisma, ki jih je dobival v mestu — vse sama laž, laž vsi besede polne ljubzni, laž hrepenjenje, laž črke, Anka sama — živa in ostdržna laž!... Ves obupan je begal okrog po pustih zimskih poljan; prisluškoval je lačnim vranam, ki so krokale nad njivami, nemirno se je premestaval v dolgih zimskih nočeh po postelji, in žalostno mu je bilo pri Sreču na Sveti večer... Vso noč se slonil na mizi v svoji spalnici in se jokal, o — bridko jokal: na vasi je tulil pes in visoko v nebessnega oboka se je utrnila zvezda... Nič se ni poslovil od Anke, ko je odšel, toda že čez par dni je dobil pismo polno očitanka in žalosti — in Nace je dvomil... Odpisal je Anki, in zopet je dobival od nje pisma, toda postala so ta vedno redkejša, in konečno so popolnoma izstala... In to se je zgodilo mesec dni pred Veliko nočjo, ko so brnili zvončki preko poljan... Velik oblak se je zgrnil nad Nacetovo dušo, ves čru in grozen, in Nace je bil žalosten...

"Pa bi malko zaplesali, ako vam je drago..." se je oglast študent France in zlatil srebrne strune, kjer je bilo dobljeno v blaznosti in si popravil krvato. "Gramofon je že pripravljen, no, ako vam je drago?!"...

"Dobro, dobro... zakaj pa ne?... Gospica Ložika, prosim, nastavite valček: Vesela vdomica!" pomežnikl je gospod Mažar gospici Ložiki in predlagal družbi, da bi nekoliko premaknil mizo. Vstali so vsi in prepelici stolice, in gospod Drog, nerojen, kakor motovilo, se je prekuenil, kakor je bil dolg in širok... In družba se je smejala...

Zajgral je gramofon in plesalci so se priklonili gospicam: Gospod Mažar, študent France Mimic in gospod učitelj — ej, ta presneti gospod učitelj! — Anici, Nacetovi ljubici... Čudno je vstrepatala Anka, ko se ji je priklonil, vprašajoče se je ozrla v Naceteta in vstala... Kako črke po sinjih valih so se zibali parčki po sobi... Tesno okoli pasu je ovil učitelj svoji plesalki ruci, stinal jo je tesno k sebi in jež řepal sladke besede, polne omame in ljubzni... Mučno in objednem sladko

je bilo Anki in liev sreči gorela... Vsa zasopla je sela na svoj prostor, ko je odigral gramofon, in čudno jo je pogledal Nace...

"In vi, gospod Nace, nič?..." je vprašal učitelj radovedno.

"Ne, gospod učitelj, danes nisem razpoložen... — Kako ti kaj ugaja plesati ob tej godbi, Anka?" in Nace je okrenil proti Anki.

"Res, lepo se pleše ob tej godbi...

In tudi, Nace, zakaj ne pleče?" in manjša so bile Antinke besede.

"O, Anka, le raduj se... Toda veruj mi, da mi je danes zelo čudno pri sreči..." in Nace je izpraznil kupico, v dušku jo je izpraznil v zavzidhil.

In ure so potekale: sedma, osma, deveta... Igral je gramofon, hvalil se je učitelj s svojo gitaro, učitelj je držal umetne plesne, v vrhu vsega je imel gospod Mažar dolg in krasen govor, poln fraza in ljubzni besed, s katerimi je hvalil Naceteta... Vsi so bili židane volje, le Nacetu je bilo nekam čudno...

O polunoči so se spravili: vsak na svoj dom. Nace je spremil Anko in skoraj vso pot je molčal. Strastno je poljubil, ko sta se poslavljala, zavzidil in odšel...

Trkal je nekdo noč na Ankino in sanjavo je drhtela gitaro med zelenjem... Sklenila je Anka roke in se skrila pod одеџом...

In četrti teden se je Nace odprel...

IV.

In Nace je študiral v mestu — študiral zadnje leto: bil je v osni latinški.

Dolgočasno in mučeno mu je bilo mesto v vsem svojim živom in ročotom, vse tuje in sovražne so ležale pred njim visoke hiše, kadeče se tovarne, in tadi obrazci, ki jih je s

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELV, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOS, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZIC, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: MAKS KERZIŠNIK, L. Box 383, Rocks Spring, W. Minn.

Blagajnik: IVAN GOVZE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI :

ALOJZIJ VIRANT, predsednik nadzornega odbora, cor 10th Ave. and Globe Street, South Lorain, O.
IVAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUCAR, III. nadzornik, 115 — 7th St., Calumet, Michigan.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZIŠNIK, predsednik porotnega odbora, P. O. Box 138, Burdine, Pa.
IVAN N. GOSAR, II. porotnik, 5312 Butler St., Pittsburgh, Pa.
IVAN MERHAR, III. porotnik, Box 95, Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 North Chicago St., Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembu ugov in druge listine na glavnega tajnika: GEORGE L. BROZICH, Box 4244, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Dnarne pošiljave naj pošljajo krajevna društva na Blagajnika: JOHN GOUŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj pošljijo duplikat vseke pošiljave tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošljajo na predsednika porotnega odbora: IVAN KERZIŠNIK, Box 138, Burdine, Pa. Prijeđani morajo biti vsaki natančni podatki vseke pritožbe.

Društveno gglasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

Umrli so v Ljubljani Makso Krasnik, pivovalski sin, 6 mes. — Marija Jerina, čepljarjeva žena, 63 let, Križevska ulica 8. — Marija Horvat, posetnikova hčer, 14 dni. — Henrik Umek, gostač, 70 let. — Josip Oblak, posetnik, 50 let. — Ivan Bolha, posetnikov sin, 16 let.

Nasilenje. Ko je hotel na Cejzovi cesti v Ljubljani stražnik legitimovati 20letnega brezposelnega dimnikarskega pomočnika Antona Gottwalda, se je ta zagnal vanj in le s težavo ga je stražnik obvladal ter odvedel v zapor. Gottwalda so izročili zaradi hudoštevja javnega naštva deželemu sodelišču.

Samomor na vojaških vajah. Na vojaških vajah v Hrenovicih si je neki rezervnik, rodom Stajere, pognal kroglo skozi ust in možgane in je postal na mestu mrtev. Kaj je nesrečno ghalo v smrt je neznan.

Vojnaški izgredi na Notranjskem.

Iz Begunj pri Cerknici se počela: Do leta so vojaki 27. pešpolka takoj precej dostojno vedli, letos so pa kar nestrpi. Na angeljsko nedeljo ponoči so razbili v Begunjah št. 50, okno in hoteli s silo v hišo vdreti, da je vsa družina v strahu klicala na pomoc. — V nedeljo 5. t. m. ob ponoči so nekega posetnika v gostilni pri "Tišlerju" tako z bajonetom osunal, da zdaj v velikih bolečinah zdihajo v postelji. Tudi nekateri Nemci 47. pešpolka so se zelo divje obnašali. Cele noči so rjali in preklinali po Bezeljaku. Končno so jih fantje s kamnenim magnali.

Poštenjsko jamo je obiskal dne 29. prošloga meseca ves 20. lovski bataljon. Dne 30. je prišlo 80 članov zvezze za glineno industrijo v Postojno. V nedeljo 5. t. m. je bilo v jami 869 mož 47. pešpolka iz Gorice, 6. si jo je ogledalo 97 članov potovanega kluba iz St. Gallena v Švici.

Nevaren pik muhe. 5. sept. je muha pičila na roko Mario Lončariča.

hčerko podjetnika Lončariča. 7. sept.

je roka nevarna otekla, po

javilo se je zastrupljenje krvi.

Mario so takoj odpeljali v Leonče.

kjer je bila operirana in tako pravočasno rešena.

Nesrečni padec. 75 let star delavec Matevž Benedičič iz Zeleznikov je več let dnuaril pri posetniku Frančišku Gartner v Češnjici. Svoje ležišče je imel nad blevom. Starček je izpeljali v Zeleznihi pol litra vina in ko se je podal na ležišče, padel je skozi odprto lino tri metre globoko v skedenj ter se je ubil. Drugo jutro našla ga je gospodinja mrtvega.

Vlom v cerkev. V noči od 3. do 4.

sept. je zločinec skozi zakristijska vrata vlomil v podružno cerkev

in pokopalšču župnije Sv.

Agate na pokopalšču župnije Sv.

Spomnik odkritelju reke Hudson.

Včeraj so na Batery Parku v New

Yorku postavili t emeljni kamenj

pravemu odkritelju Hudson Riverja,

Carlo Verazzano, kjer je 80 let pred

Hudsonom odkril newyorški zaliv in

reke Hudson. Spomenik bode stal

bližo onega mesta, kjer je italijanski

potnik leta 1523 ustavl svojo ladjo.

Včerajšnji slavnosti so prisotovali

vsi italijanski otroci.

Spomnik odkritelju reke Hudson.

Včeraj so na Batery Parku v New

Yorku postavili t emeljni kamenj

pravemu odkritelju Hudson Riverja,

Carlo Verazzano, kjer je 80 let pred

Hudsonom odkril newyorški zaliv in

reke Hudson. Spomenik bode stal

bližo onega mesta, kjer je italijanski

potnik leta 1523 ustavl svojo ladjo.

Včerajšnji slavnosti so prisotovali

vsi italijanski otroci.

Prohibicijonistično gibanje.

V gorenjem delu Westchester

County, N. Y. se živahnog agitira za

vpeljavo prohibicije. Nekaj manjših

mesi je že postavljenih na "suho"

zakon, ki oblast, da za mene ni ostal

noben kofic. Če sem le male proti

testoval proti takemu ravnanju, sta

me zahubevala in vendar bi moral

biti po pravici in postavil ed

z svoji hiši.

Gospa Sadie Cucker je po obstaja-

la na tem, da ima pravico imeti svoja

dva brata pri sebi in končno so se

zjedli, da mora Cucker plačati

svoji ženi \$5 na teden, a sme to

obiskati svoje otroke kadar hoče.

Slovencem in Hrvatom pri-

poročam svoj

SALCON

gobilen poset. Točim vedno

svečo pivo, dobra

vina in whiskey ter

smokde.

Rojakom pošiljam denar-

je v staro domovino

hitro in poceni.

Potiram naročino za "Glas

Naroda". V zvezci sem z gg.

Frank Sakser Co. v New Yorku.

Z velespoštovanjem

Ivan Govže,

Ely, Minn.

KROJAČ PAČ, CAR PA NE.

Soprog radi svojih svakov ne more igrali carske vlegle.

Redek slučaj, da trpinči zakon-
skega ne samo tača, ampak tudi
vsiljivi svaki, se je razpravljaj včeraj
pred sodnikom Herbertom v
Essex Market policejskem sodišču.
35letni krojč Pineus Cucker se je
meril zagovarjati, zakaj je zapustil
svojo soprogjo in otroke. "Že
tednov stajeta pri meni moja dva
svaka, je tožil mož," in si prilaz-
čata tako oblast, da za mene ni ostal
noben kofic. Če sem le male proti
testoval proti takemu ravnanju, sta
me zahubevala in vendar bi moral
biti po pravici in postavil ed

(21-27-9)

HRVATSKE NOVICE.

Žalitev Hrvatskega jezika na Reki.
Reška policija je svoj čas razposlala
okrožnice radi znanje vloga v
ljubščem banko. Okrožnica je bila na-
tisnjena v petih jezikih a med tem ni
bilo hrvaščine! Policeja v Kotoru je
okrožnico vrnala z vprašanjem: "Kje
je hrvaška okrožnica?" To je pa
smatrala reška policijska oblast za
največji zločin in je ovadila kotorsko
policejo državnemu pravduštvu v
Zadru, češ, da zavlačuje politiko v
službo. Upajmo, da kmalu pride čas,
ko kaj takega tudi v reškem gnezdu
ne bo več mogoče.

Vojnički kravlj v Zagrebu. Nedav-
no ponoči okrog poltretje ure je
sedel poročnik 5. ulanskega polka
Kazimir pl. Draganić-Vranjanin
čivlno oblečen v kavarni "Korso".
Med poročnikom in neko manjšo
držijo je prišlo do prepira. Poroč-
nik se je na to odstranil, toda kmalu
se je vrnil v uniformi. Potegnil je tako
sabljijo ter z njim udaril filozofa
Majkasa, zato je šel včeraj
dopoldne v kavarno "Korso", kjer
so sedeli poročniki Draganić, Viktor
Sunko in Fran Smodek. Dr. Reberski
je prišel k Draganiću ter ga s
pestjo udaril po obrazu. Nato mu je
izvili sabljo, pograbil bližnji stol, ter
začel udrihati po poročnikih, ki seveda
tudi niso mirno sedeli. Poročnik
Sunko je s sabljijo udaril dr. Reber-
skoga po glavi, ki je ves krvav že
bolj udrihal po poročnikih. Ko je bil
še poročnik Sunko zbolel na roki težko
ranjen, so čestniki zbežali na stran-
šče. Smodek se je na to odpeljal v
garnizijsko bolnišnico, dr. Reberski
pa v bolnišnico usmiljenih bratov,
iz katere je pa že popoldne prišel z
obvezano glavo. — Kakor se poroča
je bil prenik Draganić nedavno na
opazovališču za umobolne.

RAZNOTEROSTI.

Dolgoletne tativne na poštni proggi
Dunaj-Trst. Poštni služba Franc
Skromer, ki že več let vozi poštno
ambulante Dunaj-Trst, je od 1. 9. 1903
poneveril več denarnih pisem v skupni
vrednosti 50.000 kron, ki jih je
porabil za nakup dragoceneosti. Kupil
je tudi lepo hišo v neki nižjeavstrijski
vsi.

Prebivalstvo Hrvatske in Slovencije.
Glasom službenega statističnega
izkaza je štelo prebivalstvo Hrvatske in Slovencije konec 1908. leta
2.655.949 prebivalcev, za 29.319
več nego prejšnje leto.

Prebivalstvo Hrvatske in Slovencije.
Zoper Janeza Pengov, posetnika iz
Velikih Poljan št. 46, sedaj v Se-
vernji Ameriki, kogar bivališči je
neznan, se je podala pri e. kr. okr.
sodniji v Ribnici, po Nikolaju Lov-
šinu, včitarju iz Lipoveca št. 7, tožba
zaradi 300 K. s prip. Na podstavi
tožbe določil se je narok za ustno
sporno razpravo na dan

15. septembra 1909,
dopoldne ob 9. uri, pri tej sodniji,
soba št. 4.

V obrambo pravie tožence se po-
stavlja za skrbnika g. Ivan Lovšin
ml. v Ribnici št. 70. Ta skrbnik bo
zastopal tožence v oznamenjeni prav-
ni stvari na tega nevarnost in stro-
ške, dokler se ta ali ne oglasi pri
sodniji, ali ne imenuje pooblaščene.

C. kr. okr. sodnija Ribnica, odd.
II, dne 24. avgusta 1909.

1. OKLIC.

Zoper Josipa Krašovec, kočarja v
Podklancu št. 19, sedaj v Severni Ameriki, kogar bivališči je neznan,
se je podala pri e. kr. okr. sodniji v Ribnici, po Antonu Lovšinu, včitarju iz Lipoveca v
Češkem lesu. Čudno se je zdele vernemu možkarju to početje, saj vendar ni možno, da bi župnikov
kuharica tiščata voziček, ki je samo za otroke (!) Pöstal je radoveden in našel je, da je v vozlu 12 škatelj za-
karina najslajše vrste. Težke so bile 4 in pol kilograma. Seveda se bo morala tihotapka zagovarjati. Župnik se je baje zelo čudil. Je pač križ, če vozi župnikovu kuharica dete, ni prav, če pa sladkor ki ni zadačen, pa tudi ne.

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.

s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIMAIRO ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: STEFAN ZABRIC, P. O. Box 541, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK SEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagač: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 8, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOČJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, P. O. Box 101, Conemaugh, Pa.
JOSIP DREMELJ, nadzornik, L. Box 275, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 242, Danlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena rušča, oziroma njih uradniki so uljudno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nikomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V služaju da opazijo družbeni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisibodi v poročilih glavnega tajnika kake pomanjkljivosti, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika da se v prihodnjem popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

V padisahovej senci.

Spisal Karol May; za G. N. priredil L. P.

PETA KNJIGA.

Po škipetarski deželi.

(Nadaljevanje.)

"Ker se mi zdis preveč živi. Tvoja velika skrb za vaške junake je popolnoma zginila, in tvoj prvi bojevnik je prišel tako pozno, da sem res mislil, da je bil tvoj policiest prej v grmovje na sprehod. Toda vse eno ti častitam, ker tako skrbš za svoje vzvane. Upanim da jih ne bode mnogo zgubili svoje življenje v boju."

Govoril sem precej žalivo. Krčmar pa odvrne:

"Bojevali se bodo kot levi. Tacega orovja kot vi seveda nimajo, pač pa znajo svoje pravo dobro vhteti. Za našo puško seveda ne moremo železnih vijakov razstreliti. Jaz se nikdar nisem videl tako težke puške."

Krčmar vzame mojo puško s stene, kjer je visela, in jo tehta v roki.

"Ali nisi truden, če nosiš tako težko puško?" me vpraša.

"Ne, ker sem jo vajen."

"Zakaj pa delajo pri vas tako težke puške? Saj vendor roka bol kadar se meri!"

"Sedaj ne izdelujeveč takih pušk. Ta puška je zelo stara. Imenujejo jo medvedovko, ker je nalašč za medvedji lov izdelana. V Ameriki se nahaja neke vrste medved, ki ima sivo kozo. (Grizli). Ta medved je tako močan, da nese celega vola s seboj. Nobena krogla ga ni prej gotovo csmrlila, same krogile iz takih pušk so mu zadale gotovo smrt."

"Ali si ti tudi take medvede strejal?"

"Da. Zakaj pa sicer nosim tako puško s seboj?"

"Toda zakaj jo vlačeš po teh krajinah, kjer ni medvedov?"

"Ker med mojim potovanjem pridev v kraje, kjer sicer ni medvedov, toda druga močna zverjard. S to puško sem ustrelil že medveda in črnega pantra. In da jetaka puška vedno dobra, si danes sam izvedel."

"Ali je nabita?"

"Da. Takej, ko ustrelim, vedno znova nabašem. To je lovsko navaida."

"Potem je pa raje denjem iz rok. In kakšne čudne vrste je ta puška?"

Pripomniti moram, da smo sedeli pri mizi, ki je bila nasproti odprtemu oknu. Sedel sem z obrazom proti oknu in Halef s hrbotom. Na desni je sedel krčmar, na levem Omar, in za menoj je stal Oško, ki je ravno stal, da si prizge svoj vlivček. Ostal je za mojim hrbotom, da gleda krčmarni, ki je medvedovko tako položil na mizo, da mi je ležala prav pri roki, in ki je sedaj zgrabil za hrrostrelko.

Krčmar me vpraša, kako je hrrostrelka izdelana, in jaz mu razložim, da žijo lahko petindvajsetkrat ustrelim, ne da bi mi bilo treba nabasati. Pri tem razlaganju mi zmoti Oškovo kričanje.

Efenđi! Za Alahovo voljo! Pomor! zakriči na ves glas.

Obrzem se proti njemu. On namigne proti oknu. Njegove oči so bile široko odprte in na obrazu mu je ležala smrtna bleboda. Bil je pogled prestrašnosti.

Ko pogledam sam proti oknu, zapazim tam puščino cev. Strelec je stal zunaj česte in je položil puško na okno, da prav gotovo v mene pomeri. Da se merili na mene, sem takoj ugani.

Venash pride človek v položaj, ko njegov duh vstvari misli v pol trenutku, za ktere bi sicer potreboval celo minute. Vzprična nevarnost naredi človeku zmožnega za vsako delo.

Puška je bila namejnena ravno na moje čelo; videl sem samo konec cevi. Trenutek strahu, pa bi bil mrtve. Torej sem moral brzo delovati z mislimi. Toda kako? Če glavo hitro umaknem na stran, strel sicer ne zadene meje, pač pa za menoj stojecega Oška. Da slednjega strel ne zadene, torej se moram svojega cilja odtegniti. In cilj je bila moja glava. Premikam jo torej zelo hitro sem in tja da strelec ni mogel naravnost meriti, in zgrabit na medvedomorko.

Seveda se to ne more tako hitro povedati ali popisati, kakov se je vrislo. Strelec zunaj seveda ni mogel videti, da sem jaz zgrabil za puško. Hitro napamet petelma, sprožim, in ob strelu počita hkrati skoro v istem trenutku.

Od Oškovega krika pa do strela je minilo samo nekaj sekund. Komaj je Oško zakričal, že sta počela oba strela, ali pa trije.

Ko je počil strel, se zunaj začne grozna krik.

Halef je slišel Oškov krik in se je obrnil proti oknu, toda moja puška je bila ravno tako hitra kot njegov pogled. Puške na oknu niti videl ni. Radi tega poskoči s svojega stola in zakliče:

"Kaj pa je, sidi? Zakaj streljaš?"

"Morilce, morilce!" odvra Oško, ki je bil še ves trd samega strahu. Jaz sem pa že poskočil, odložil medvedomorko in zgrabil za hrrostrelko.

Videti nisem mogel, kdo zunaj stoji; če je bil lopov še pod oknom, je bil zgubljen, ker jaz hitro skočim v stran in ustrelim petkrat ali sestkrat zaporedoma.

Halef pa takoj razume, zakaj se gre.

"Nikar ne streljam, sidi!" mi zakliče.

Takoj za tem pa skoči na okno in hoče ven.

"Halef, ali si nor?" zakliče in ga primem za pete, da ga obdržim v sobi.

"Jaz moram ven!" krik, se mi iztrga iz rok in poskoči na ceso.

Hiter skok me prineše do okna. Stena ni bila debela. Hitro vzdignem hrrostrelko na okno in pomaknem glavo bliže; toda okno je bilo

preozko, da bi mogel ven. Halef vidim, kako teče na desno skozi široka vrata na dvorišče; pot je zelo obseval ogenj, na katerem so pražili kostume.

Ob istem trenutku pa steče neka temna postava od mesarjeve hiše in se zapodi za Halefom.

Ali je bil to sovražnik? Jaz pomerim. Tu zagledara nekoga človeka teči mimo vrat. Pri svitu ogaja sem ga razločno spoznal.

"Manah el Barša!" zatuli Halef za njim. Tudi ja sem ga spoznal. Halef divja za njim. Jaz pa pomerim na tretjo osebo, ki je pritekla od mesarjeve hiše in preganjala Halefa.

Sedaj opazim njegovo postavo pri ognju. Bil je ravnotako oblečen kot mesar. Sedaj mi pride na maho, in jaz sprožim. Toda videl sem, da nisem zadel. Streljal sem z levo roko, ker sem se z desno opiral na okno.

Seveda potem takoj zapustim okno in ukažem Ošku in Omarju:

"Hitro za njimi! Skozi sobo na dvorišče in potem na desno stran este. Halefa preganjata dva sovražnika."

V tem trenutku začenjam več strelov iz pištole. Obadvaya zgrabita za svoje puške.

"Ne puške. Samo nože in pištole! Naprej, naprej, hitro!"

Že hitri po dvorišču. Radi svoje noge sem bil pristavljen ostati v sobi kar me je zelo zjalo.

Krčmar pa se vedno sedi na svojem stolu. Kakor sem mu zgrabil hrrostrelko iz rok, tak je postal. Odškar je Oško zakličal, se še ni premaknil ali zgorzel besede.

"Ef— ef— effen— fendi!" zajecela. "Kaj pa je bilo?"

"Saj si vendor videl in slišal."

"Stre— stre— lja— li so!"

Jaz ga pa primem za ramo in ga stresem:

"Mož, strezni se vendar! Saj si kar trd od strati!"

"Ali pa je bilo meni namenjeno?"

"Ne, meni."

"Misliš sem, ker — ker sem vam pomagal, da me hočejo ustreliti."

"Ne, tvoje dragoceno življenje ni bilo v nevarnosti, temveč moje. Toda zapri vendor okno, ker se sicer zopet prikaže puška."

Krčmar pa se opoteka, ko gre proti oknu. Mož gotovo ni bil straholpeč; toda hitrost, s ktero se je vse vrnilo, ga je zmenčal. Ko zapri okno, se zopet vseveda na prejšnjo mesto, dočim jaz prizem svojo pištole.

"Ti, kdoš, efendi?" me vpraša začenjam. "In žunaj se bojujejo."

"Ali jaz morem pomagati? Če bi bil ti mož, jaz gres na pomoč."

"Hvala! Meni nicesar ne briša."

"Torej začni pištole!"

"Vsi udje se mi tresejo. Tvoja stará puška je dojela kot kanon."

"Da, precej močan bas ima dobra gospa. Hočem takoj zopet naložiti. Ce ne bi bila preje nabasana, bi bil sedaj mrtvi."

"Pa si imel še hrrostrelko."

"Kiero si ti držal v roki, dočim je bila medvedomorka ravno pri moji roki. Sicer pa strel iz lahke puške nima toliko utika, kot medvedomorka."

(Nadaljevanje prih.)

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Najbolj varno naložen denar je v slovenski

MESTNI HRANILNICI LJUBLJANSKI

Stanje hranilnih ulog: nad 35 milijonov krov.

Rezervni zaklad: nad 1 milijon krov.

Za varnost denarja jamči in je porok poleg rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, ter župnišča cerkveni denar.

Mestna hranilnica ljubljanska sprejema hranilne vloge vsake dan in jih obrestuje

po 4 1/4%

ter pripisuje nedvignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Dne 1. in 16. vloženi denar se obrestuje tako:

Sprejemajo se tudi vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo.

Rentni davek od vloženih obresti plačuje hranilnica sama in ga vlagateljem ne zaračuna.

Poseja se na zemljišča, menice in vrednostne papirje.

Hranilnica se nahaja v svoji palati v Prešernovih, prej Slovenskih ulicah 3, nasproti franciškanskemu kloštru.

Naš zaupnik v Zgod. državah je že več let

FRANK SAKSER CO.

101 St. Clair Ave., N. E.
CLEVELAND, O.

zamorete si v Ameriki pridobiti srečo,
ZADOVOLJSTVO
vseh onih bolnikov, kateri so se z zaupanjem obrnili v
zdravljenje na

Slovensko Zdravisce

priča nam da je naš

slavni svetovnoznaniji

Dr. J. E. THOMPSON,

kateri je že preko 10 let vrhovni zdravnik in ravnatelj na slovenskem zdravisci edini najboljji, najzkušnejši in najvestnej